

RS

چرا چین نمی تواند به تایوان حمله کند؟

تایوان به هسته اصلی درگیری میان چین و آمریکاتبدیل شده است. پنتاگون توجه خود را بر درگیری فرضی با چین گذاشته، آن را «تهدید تک ضرب» خطاب می کند و چین هم به تمرین های نظامی برای جنگ و محاصره در اطراف این شبه جزیره ادامه می دهد.

با این حال، به رغم نمایش قدرت نظامی چین، قدرت اقتصادی منحصر به فرد موقعیت جغرافیایی تایوان آن را به هدفی پرزحمت برای پکن تبدیل کرده. مشروعیت حزب کمونیست چین عمدتاً به اقتصاد قوی ای که ساخته برمی گردد و تبعات مستقیم اقتصادی یک حمله یا محاصره تایوان می تواند اساس قدرت داخلی پکن را متلاشی کند.

سه دلیل غیرنظامی وجود دارد که حمله نظامی تمام عیار یا محاصره تایوان را به گزینه ای غیر عملی برای چین تبدیل می کند. اول، اهمیت جهانی تایوان به عنوان پایگاه تولید نیمه های هاست، دوم تأثیر آن بر تجارت و صنعت کشتی رانی از طریق تنگه تایوان و تنگه لوزون، سوم شرایط اقتصادی نه چندان مطلوب چین.

تایوان بزرگترین تولیدکننده نیمه های ها در جهان است. در سه ماهه آخر سال ۲۰۲۴، کارخانه TSMC، بزرگترین تولیدکننده نیمه های ها در تایوان، توانست ۶۷/۱ درصد از سهم بازار تمام تراشه ها در جهان را کسب کند و تقریباً تمام تراشه های پیشرفته را تولید کرده است. هیچ جایگزین مناسبی برای تولیدات تایوان در بازار نیمه های ها وجود ندارد. این کشور نه تنها نماینده سهم بزرگی از صنعت تراشه ها ست، زیرساخت های آن به طور منحصر به فردی برای حجم و کیفیت تولید آن مناسب است. نیمه های ها عوامل غیر قابل جایگزین فعالیت های اقتصادی در جهان به شمار می روند. اگر تایوان تولید نیمه های ها را متوقف کند، اقتصاد آمریکا و چین- حتی اقتصاد جهان- دچار رکود خواهند شد. از تراشه ها در شبکه های برق، تولید، تأسیسات خانه ها، خودروها و... استفاده می شود؛ آن ها تقریباً تمام ابعاد اقتصاد جهانی را در برمی گیرند.

نیمه های ها ابزاری برای ابتکار و فناوری های نوظهور مثل هوش مصنوعی و صنایع رباتیک به شمار می روند. برتری تایوان در این بازار بحرانی به این معنی است که آمریکا و چین در محافظت از خروجی آن سرمایه گذاری کرده اند. مهم ترین اقتصادهای جهانی به تراشه هایی که در تایوان تولید می شوند، وابسته اند. اقدامات نظامی چین تجارت جهانی را که از تنگه های تایوان و لوزون می گذرند، مختل می کند. این تنگه ها در دو سوی تایوان شاهراه تجارت بین المللی است. سال ۲۰۲۲ ارزش تجارتی که از طریق بندر تایوان صورت گرفته، ۵۸۶ میلیارد دلار بود و همان سال ۴۵/۲ هزار میلیارد دلار از طریق این تنگه ترانزیت شده است. علاوه بر تایوان، بندر چین هم احتمالاً تحت تأثیر قرار می گیرند و کشتی ها مسیر خود را از بنداری که در امتداد ساحل شرقی چین قرار دارند، تغییر می دهند.

در حالی که مسیرهای کشتی رانی جهانی از مناطق درگیری احتمالاً بدون هیچ افزایش قیمت قابل توجهی تغییر می کنند، نقش چین در زیرساخت های کشتی رانی به این معنی است که درگیری می تواند تأثیر منفی مستقیمی بر سودآورترین بندر و شهرهای بندری خواهند داشت و کشتی ها دیگر در نوارهای وسیع ساحلی توقف نخواهند کرد.

کشتی ها احتمالاً نمی توانند به شبکه تعمیر و نگهداری در امتداد ساحل چین دسترسی داشته باشند. درگیری یا محاصره طولانی مدت و در نتیجه آن عدم دسترسی به برخی از این بنادر اثرات مخربی برای صنعت کشتی رانی جهانی خواهد داشت. از نظر جغرافیایی، چین باید روی کشورهای در حال توسعه و کشورهای بریکس حساب کند که تجارت شان بیشتر از کشورهای گروه هفت به این تنگه وابسته است. با وجود اینکه چین از نظر دیپلماتیک به این کشورها نزدیک شده، اختلال در تجارت با آنها می تواند شکست دیپلماتیک مفتضحانه ای را رقم بزند که پکن احتمالاً از آن اجتناب خواهد کرد. در آخر اینکه چین در موقعیت اقتصادی قرص و محکمی قرار ندارد. پیامدهای طولانی مدت بحران مسکن، کاهش مصرف داخلی و اثرات نگرانی که از جنگ تجاری تعرفه ها به وجود آمده بر اقتصاد چین تأثیر گذاشته است. آغاز بحران جهانی احتمالاً مشکلات اقتصادی را که هم اکنون با آن دست و پنجه نرم می کرد، تشدید می کند. تایوان ۶۰ درصد از واردات نیمه های های چین را در برمی گیرد. اگر چین به تایوان حمله کند و نیمه های ها وارد نشوند، صنایع خود این کشور فلج خواهد شد. علاوه بر واردات تراشه ها، چین به شدت به تجارت وابسته است و ۳۷ درصد از تولید ناخالص داخلی این کشور را تشکیل می دهد و حتی آن را در برابر اختلال در تجارت جهانی آسیب پذیرتر می کند.

بین الملل
INTERNATIONAL

یاسمن طاهریان

خبرنگار گروه بین الملل

لایحه «بزرگ و زیبا» هفته سختی را در ساختمان کنگره آمریکا گذراند. آشنایی خیلی با با این لایحه با جنگ لفظی دونالد ترامپ، رئیس جمهور آمریکا با ایلان ماسک، ثروتمندترین مرد جهان و نزدیک ترین متحد ترامپ در یک سال گذشته اتفاق افتاد. دموکرات ها معتقدند که هیچ خط قرمزی در این لایحه وجود ندارد و تمام گزینه ها روی میز است؛ از قطع کوپن مواد غذایی خانواده ها و کودکان طبقه متوسط طرح بیمه سلامت برای خانواده ها و کودکان طبقه متوسط (که از هر پنج آمریکایی، یک نفر تحت پوشش آن قرار دارد) و در کل از بین بردن دستاوردهای دموکرات ها که بر اساس آن خانواده های بیشتری تحت پوشش «بیمه حفاظت از بیمار و مراقبت مقرون به صرفه» موسوم به «اوباما کر» قرار گرفتند. جمهوری خواهان، فقرا را افراد تنبلی می دانند که تصمیم های اشتباه می گیرند و برای توجیه قطع بودجه های بزرگ دولتی از ایجاد تضمین برای امنیت اجتماعی استفاده می کنند اما در واقعیت حق دسترسی به بیمه سلامت و غذای کافی را برای میلیون ها کودک و خانواده کم درآمد کاهش می دهند.

بر سر لایحه «بزرگ و زیبا» جنگ زشت و پر آشوبی به پا شده. دونالد ترامپ آن را مهم ترین بخش از میراث خود در دور دوم ریاست جمهوری اش می خواند؛ لایحه ای که مسیر رسیدن به اهداف داخلی را برای ترامپ باز می کند. اما موانع بسیاری بر سر راه جمهوری خواهان ایجاد شده. پس از کسب رای کافی در مجلس نمایندگان، این لایحه حالا در مسیر تصویب مجلس سنا قرار گرفته اما این سوال ماهیتی را میان جمهوری خواهان به وجود آورده که حمایت از ترامپ و جنبش «آمریکا را دوباره با عظمت می کنیم» واقعاً به چه معناست؟

دعواها پس از آن شروع شد که ایلان ماسک این لایحه را «انزجارآور» خواند، روز رای گیری همه مه ای در کنگره آمریکا به پا بود. قانون گذاران جمهوری خواهی که به این لایحه رای دادند حالا می گویند که اگر می دانستیم به آن رای نمی دادیم؛ «زمانی که من به این لایحه رای دادم، درباره این ماده چیزی نمی دانستم». «کل متن لایحه تا دم رای گیری به دست ما نرسید. یک بخش از آن را که شامل دو صفحه است من ندیدم.» «این درسی برای همه ماست. فارغ از اینکه چه کسی در راس قدرت باشد، همه ما باید لایحه ای را که تصویب می کنیم به دقت بررسی کنیم.»

سپس دفتر بودجه کنگره آمریکا که به طور مستقل در واشنگتن کار می کند به این نتیجه رسید که این لایحه در ۱۰ سال آینده ۲/۴ هزار میلیارد دلار به بدهی دولت اضافه می کند؛ رقمی که به گفته کیتی ادموندسون، خبرنگار نیویورک تایمز، با اینکه عدد بسیار بزرگی است که غیرمنتظره هم نبود، جمهوری خواهان حالا با سوال های بسیار سختی روبه رو شده اند؛ این لایحه برای چه کسی خوب است، کدام بخش از رای دهندگان حامی این نمایندگان را در بر می گیرد و به کدام بخش آسیب می زند؟ و اینکه در نهایت جمهوری خواه بودن در این لحظه به چه معناست؟

این لایحه قرار است از طریق روند Reconciliation به تصویب برسد؛ روندی ویژه که زمانی که یک حزب در واشنگتن در هر سه بخش از دولت (کاخ سفید، مجلس نمایندگان و مجلس سنا) روی کار است می تواند از آن استفاده کند. از این روند معمولاً برای تصویب لایوح بودجه استفاده می شود که برای تصویب در مجلس سنا به کمترین میزان اکثریت نیاز دارد (به جای ۶۰ رای فقط به ۵۱ رای نیاز است) و می تواند از وقوع فیلی باستر یا آبسترکسیون جلوگیری کند.

برای اینکه این لایحه به تصویب برسد نیازی به مشارکت دموکرات ها نیست. انتظار می رود همگی رای مخالف دهند. ادموندسون می گوید: «انتظار نمی رود حتی یک دموکرات در مجلس سنا از این لایحه حمایت کند.» هیچ کدام از نمایندگان دموکرات هم از این لایحه حمایت نکردند. در مجلس نمایندگان و سنا، جمهوری خواهان اکثریت حداقلی دارند بنابراین بسیار مهم است که بتوانند اتحاد خود را بر سر این لایحه حفظ کنند.

ادموندسون می گوید، سناتورها احتمالاً می خواهند برخی از بخش های این لایحه را تغییر دهند. مهم ترین بخش این لایحه مربوط به کاهش مالیات است که تعمیم یافته همان قانون ترامپ در دور اول ریاست جمهوری اش در سال ۲۰۱۷ است. این لایحه نرخ مالیات را برای تمام افراد در هر برکت درآمدی که باشند و همچنین شرکت های بزرگ را کاهش می دهد. نرخ مالیات شرکت ها از ۳۵ درصد به ۲۱ درصد کاهش می یابد. در این لایحه کاهش مالیاتی دیگری نیز وجود دارد. ترامپ در جریان کارزار انتخاباتی خود درباره اینکه می خواهد مالیات روی انعام و اضافه کاری را حذف کند، صحبت کرده بود. این سیاست ها در این لایحه گنجانده شده اند.

دفتر بودجه تخمین می زند که تخفیف مالیاتی می تواند در ۱۰ سال آینده ۳/۶ هزار میلیارد دلار به کسری بودجه اضافه کند؛ هزینه ای که بر اثر کاهش درآمدهای وزارت خزانه داری آمریکا به وجود می آید. دومین بخش بزرگ این لایحه هزینه های مهمی است که در دو بخش قرار می گیرند. یکی

مایک جانسون، رئیس مجلس نمایندگان آمریکا در نشست خبری پس از تصویب لایحه «بزرگ و زیبا» در مجلس نمایندگان/عکس: AP

تحولات آمریکا

جنگ زشت بر

تصویب لایحه بودجه و مالیات ترامپ تبعات بزرگ

در لایحه «بزرگ و زیبا» بیمه درمانی نیازمندان یا Medicaid یکی از برنامه های اصلی است که قلب تکیه گاه اجتماعی آمریکابه شمار می رود. امنیت اجتماعی، بیمه پزشکی سالمندان و بیمه درمانی نیازمندان سه نوع بیمه همگانی است که در آمریکارائه می شوند. هم اکنون بیمه درمانی نیازمندان حدودا ۷۱ میلیون فرد کم توان یا کم درآمد را پوشش می دهد(برنامه ای که باراک اوباما آن را گسترش داد). حالا در لایحه بزرگ و زیبا «مدرک اشتغال به کار» برای افرادی که تحت پوشش این بیمه قرار دارند اضافه شده است

برای ارتش است که ۱۵۰ میلیارد دلار را در اختیار پنتاگون قرار می دهد. این بودجه برای بخش های به خصوصی است، از جمله تلاش برای آغاز سریع تقویت قابلیت های کشتی سازی در آمریکا و حضور بیشتر در ایندوپاسیفیک. دیگری افزایش ۱۷۵ میلیارد دلاری برای دوره ای ۱۰ ساله که از آن برای اعمال قوانین مهاجرتی استفاده خواهد شد. بنابراین این بودجه برای ادامه ساخت دیوار در مرز جنوبی آمریکا، یکی دیگر از وعده های بزرگ کمپین ترامپ، و همچنین ابزارهایی مانند پیپها و فناوری لازم برای تضمین بیشتری برای اقدامات دولت در تأمین امنیت مرزی به کار خواهد رفت.

بنابراین کاهش گسترده مالیات و بودجه بیشتر برای ارتش و اجرای قوانین مهاجرتی این لایحه را بسیار گران قیمت می کند، جمهوری خواهان در تمام این بخش ها با یکدیگر هم نظرند. آنها همیشه می خواستند این کارها را انجام دهند، آنها همچنین می دانند که تصویب این لایحه پیامدهای بزرگ سیاسی را در پی خواهد داشت. پس مبارزه اصلی در این لایحه این است که هزینه های کدام بخش ها باید کم شوند تا ماده های زیبا و بزرگی که مدنظر جمهوری خواهان است، به تصویب برسد؟

به گفته ادموندسون اینجا دینامیک جالبی به وجود می آید. اما دعوی اصلی این است جمهوری خواهان با تصویب این لایحه باید بودجه طرح هایی را کاهش دهند که در دوران دموکرات ها به تصویب رسیده اند اما جمعیت بزرگی از رای دهندگان جمهوری خواه از آنها بهره می برند. اولین مثال قانون کاهش تورم است که به IRA شناخته می شود. این لایحه منحصر به فرد ریاست جمهوری جو بایدن برای توسعه انرژی های پاک و مقابله با تغییر اقلیم و سیاست ها در زمینه خدمات درمانی بود که دموکرات ها هم از طریق روند reconciliation آن را تصویب کردند؛ همین روندی که الان جمهوری خواهان از آن استفاده می کنند، یکی از عناصر اصلی این لایحه تخفیف مالیاتی برای پروژه های انرژی پاک بود.

حالا بسیاری از پروژه های انرژی پاک در مناطق و ایالت هایی متولد شده اند که کنترل آنها را جمهوری خواهان بر عهده دارند. به گفته ادموندسون عده بسیاری از جمهوری خواهان، چه در مجلس نمایندگان و چه در سنا، می گویند که می خواهند طرح هایی را که بایدن به تصویب رساند، لغو کنند. آنها بر این باورند که قانون مزایایی نیز

دارد اما اکثرا ترجیح می دهند تخفیف های مالیاتی که رای دهندگان به آن تکیه کرده اند، حذف نشوند.

به عنوان مثال می توان به خوان سیسکومانی، نماینده جمهوری خواه منطقه ششم ایالت آریزونا، اشاره کرد. سال ۲۰۲۲ پیروزی سیسکومانی در انتخابات باعث شد جمهوری خواهان مجلس را از دموکرات ها بگیرند. کارخانه خودرو سازی برقی «لوسید موتورز» در حوزه انتخابیه او قرار دارد. این کارخانه با بهره گیری از مزایای تخفیف های مالیاتی انرژی پاک، فعالیت های خود را به طور قابل توجهی توسعه داده، افراد بسیاری را استخدام کرده و مشاغل جدیدی ایجاد کرده. لایحه «بزرگ و زیبا» این مزایا را از بین می رود. این موضوع می تواند در سود و زیان های فعالیت های لوسید مشکلاتی ایجاد کند.

سیسکومانی هم به نوبه خود به صراحت اعلام کرده که نمی خواهد با این لایحه این مزایا را از دست بدهد. او و تعدادی از همکارانش در مجلس نمایندگان - در سراسر دو طیف سیاسی - که فقط جمهوری خواهان میانه رو نبودند، نامه ای را امضا کردند و درخواست خود را به رهبران جمهوری خواه مجلس اعلام کردند.

آنها در این نامه تأکید کردند که تخفیف های مالیاتی که در این لایحه آمده نباید لغو شوند و در عوض باید تغییراتی ایجاد شود. چون صنایع انرژی های پاک در ایالت های تحت کنترل این نمایندگان بسیار مهم اند. انرژی های پاک شغل ایجاد می کند و دولت هم قطعاً مدیون توسعه این کسب و کارها ست. به گفته ادموندسون، در واقع جمهوری خواهان با این نامه می گویند که این همان دلیلی است که شما اکثریت را دارید، پس مراقب باشید.

حالا این لایحه به مسئله ماهیتی برای قانون گذاران تبدیل شده. به این معنی که چگونه قرار است حوزه انتخابیه خود را نمایندگی کنند. زمانی که تحت فشارهای ترامپ برای رای دادن به این لایحه قرار می گیرند آیا وفاداری خود را باید به رئیس جمهور آمریکا نشان دهند یا کارگران حوزه انتخابیه خود؟

مهم ترین لایحه دوران بایدن به شیوه ای معنادار و دوحزبی به لایه های مختلف آمریکا تزیق شده. خالی از لطف نیست که بگوییم هیچ کدام از آن سناتورهای جمهوری خواه به لایحه بایدن رای ندادند. اما حالا، سه سال بعد تمام جمهوری خواهان از لایحه IRA دفاع می کنند. ادموندسون معتقد است که ایده اصلی این لایحه حمایت از این پروژه ها